

Sygn. akt XU 542)14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Katowicach X Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Beata Torbus
Protokolant:	Małgorzata Sujka

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2014 roku w Katowicach

sprawy Ł. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie prawa do renty rodzinnej

na skutek odwołania Ł. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 9 stycznia 2014 roku znak (...)

Oddala odwołanie.

SSO Beata Torbus

/Przewodniczący /

Sygn. akt X U 542/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 stycznia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonej Ł. B. prawa do renty rodzinnej w oparciu o art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż ubezpieczona nie przedłożyła żadnego nowego dowodu mającego wpływ na zmianę decyzji z dnia 4 marca 2013r. dotyczącej odmowy prawa do renty rodzinnej po zmarłym mężu.

Ubezpieczona wniosła odwołanie od w/w decyzji organu rentowego domagając się jej zmiany i przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia (k. 2 a.s.).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego odrzucenie. Wskazał, że ubezpieczona złożyła odwołanie od decyzji z dnia 4 marca 2013r. odmawiającej jej prawa do renty rodzinnej, które prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 22 sierpnia 2013r. sygn. akt XU 1437/13 zostało odrzucone. W dniu 13 grudnia

2013r. ubezpieczona ponowiła wniosek o przyznanie jej renty rodzinnej, nie dołączając żadnych nowych dowodów mających wpływ na prawo do wnioskowanego świadczenia. Z uwagi na brak nowych dowodów po uprawomocnieniu się decyzji z dnia 4 marca 2013r. organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję (k.4-5).

Sąd ustalił, co następuje :

Ubezpieczona Ł. B. urodziła się (...), od dnia 15 czerwca 2013r. nabyła prawo do emerytury (k. akta ZUS).

W dniu 22 stycznia 2013r. ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o rentę rodzinną po zmarłym w dniu 31 grudnia 2012r. mężu A. B..

Decyzją z dnia 4 marca 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do renty rodzinnej wskazując, iż ubezpieczona nie pozostawała we wspólności małżeńskiej ze zmarłym mężem, małżonkowie od 2004r. mieli różne miejsca zamieszkania i nie prowadzili wspólnie gospodarstwa domowego.

Ubezpieczona złożyła odwołanie od w/w decyzji, które prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 22 sierpnia 2013r. , sygn. akt (...)zostało odrzucone, z uwagi na fakt, iż zostało wniesione po terminie.

W dniu 31 grudnia 2013r. ubezpieczona ponownie złożyła w organie rentowym wniosek o prawo do renty rodzinnej. Do wniosku nie przedłożyła żadnych nowych dowodów mających wpływ na prawo do wnioskowanego świadczenia.

W rozpoznaniu wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 9 stycznia 2014r. (akta rentowe ubezpieczonej, akta tut. Sądu (...))13, zeznania ubezpieczonej e-protokół k. 31).

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że brak było podstaw do odrzucenia odwołania, o co wnioskował w odpowiedzi na odwołanie organ rentowy.

Zgodnie bowiem z art. 83 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz.U. z 2013r., poz. 1442), , zwanej dalej ustawą systemową., organ rentowy wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Od decyzji organu rentowego przysługuje odwołanie do właściwego sądu w terminie i według zasad określonych w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego(art. 83 ust. 2 ustawy systemowej).

Wydanie przez organ rentowy nowej decyzji, także co do świadczenia będącego przedmiotem wcześniejszej decyzji i postępowania wcześniej zakończonego prawomocnym orzeczeniem sądu wszczętego w wyniku wniesienia od niej odwołania uprawnia ubiegającego się o świadczenie do wniesienia kolejnego odwołania do sądu, a wszczęta w ten sposób sprawa cywilna nie jest sprawą o to samo świadczenie w rozumieniu art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. Przepis ten daje podstawę do odrzucenia odwołania tylko wówczas, gdy zostało ono wniesione od decyzji już wcześniej zaskarżonej odwołaniem, które zostało oddalone prawomocnym wyrokiem. Natomiast odwołanie od nowej decyzji podlega merytorycznemu rozpoznaniu, zgodnie z zasadą przewidzianą w art. 83 ust. 2 ustawy systemowej. Ten pogląd utrwalony w orzecznictwie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia z dnia 5 kwietnia 2011r., III UK 116/10, LEX nr 901651).Sąd rozpoznający niniejszą sprawę, w pełni akceptuje.

W tej sytuacji Sąd odmówił odrzucenia odwołania (k. 32).

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Z uwagi na fakt, iż wniosek ubezpieczonej o prawo do renty rodzinnej z dnia 31 grudnia 2013r. jest kolejnym wnioskiem o to samo kierowanym do organu rentowego, przeto należy ocenić jego zasadność w świetle art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013r., poz. 1440), zwanej dalej ustawą emerytalną. Wynika to z faktu, iż decyzje ZUS nie korzystają z przymiotu powagi rzeczy

osądzonej. Jednakże przed nieprzemyślanym wielokrotnym składaniem przez ubezpieczonych wniosków o to samo, co stanowiło już przedmiot ich rozpoznania „chronić” ma powołana regulacja, która z istoty rzeczy ogranicza taką ewentualność wyłącznie do uzasadnionych przypadków. Ubezpieczona nie sprostала jej wymogom.

Zgodnie z treścią art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej, prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Istnieje zatem możliwość dokonania ponownej oceny uprawnień przez organ rentowy czy odwoławczy w stanie, gdy przedłożone zostaną nowe dowody lub zostaną ujawnione okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji, a ujawnione dopiero po jej uprawomocnieniu się. Oznacza to, że wspomniane nowe dowody czy ujawnione okoliczności nie były znane organowi rentowemu w chwili wydawania przez niego decyzji oraz mają one wpływ na prawo do świadczenia czy jego wysokość. Ocena zasadności wniosku o ponowne ustalenie prawa do świadczenia musi więc prowadzić do ustalenia zarówno dowodów czy też okoliczności posiadających przymiot nowości i ujawnionych dopiero po wydaniu poprzedniego wyroku sądowego (vide : wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 14.02.2013r., (...), Lex 1281025).

Nie budzi wątpliwości fakt, iż w przypadku ubezpieczonej przesłanki określone w art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej, kumulatywnie nie zostały spełnione.

Mimo, iż objęty zaskarżoną decyzją z dnia 9 stycznia 2014r. wniosek ubezpieczonej o prawo do renty rodzinnej z dnia 31 grudnia 2013r. został złożony po uprawomocnieniu się poprzedniej decyzji organu rentowego z dnia 4 marca 2013r., wymaga zaznaczenia, iż ubezpieczona do wniosku nie dołączyła żadnych nowych dowodów, ani nie ujawniła nowych okoliczności.

W tej sytuacji, Sąd uznał, że decyzja organu rentowego jest prawidłowa i oddalił wniosek ubezpieczonej, złożony dopiero w toku postępowania sądowego o przesłuchanie świadków M. K. oraz R. G., na okoliczność, że odwołująca się pozostawała we wspólnym pożyciu małżeńskim ze zmarłym mężem (art. 227 k.p.c. w zw. z art. 217§3 k.p.c.).

Uznając, iż nie zostały spełnione przewidziane w art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej przesłanki, Sąd nie ma podstaw, by orzekać o prawie ubezpieczonej do tego świadczenia. Byłoby to możliwe wyłącznie w wypadku zrealizowania wymogów z art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Sąd też po myśli wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2003r. (II UK 139/02, OSNPUSiSP 2004, z. 7, poz. 128) i postanowienia tego Sądu z dnia 22 czerwca 2004r. (II UK 404/03, OSNPUSiSP 2005, z. 4, poz. 58) i z dnia 13 grudnia 2005r. (II UK 61/05, OSNPUSiSP 2006, z. 23-24, poz. 371) w razie stwierdzenia, że nie przedstawiono nowych dowodów i nie ujawniono okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji tzn. nie zostały spełnione ustawowe podstawy wznowienia postępowania rentowego, odwołanie ubezpieczonej należało oddalić. Nie zamyka jej to jednak w przyszłości możliwości wystąpienia z nowym wnioskiem, po spełnieniu w pierwszej kolejności przesłanek z art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej.

Mając powyższe na względzie na mocy powołanych przepisów i art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSO Beata Torbus

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. ubezpieczonej rpr. I. K.,
3. kalendarz 14 dni lub z wpływem.

K., dnia 30 października 2014r. SSO B. T.